

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto daniele abbate. Cap[itulum]. cxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

latum comprehendit. Quē sacrificare nolē
tē fimbriis per totā urbem distractū: aste
rio prefecto punitū tradidit. Qui ipsū
quidam in patibulo afflictū in carcerē trudi
iussit: ubi sanctus victor celesti lumine ⁊ an
gelica visitatione confortatus est. Que cum
vidissent tres milites eū custodiētes id est
Alexander Longinus ⁊ felicianus cōuersi
sunt ad xpm. Quos in cōfessione fidei im
perator decollari mandauit. Prefectus vō
victorē equuleo suspēsū ⁊ fustibus ac ner
uis cesum: iterū in custodia reposuit. Sed
post tridū inde eductus statuam iouis sibi
oblata: vt ei thura incēderet pede euertit.
Cui pes ille statim p̄sciditur. Deinde mo
le molendini suppositus crudeliter conteri
tur. Verū post paululū machina ipsa diuis
nitas dissipata: dū adhuc martyr dñi aliqua
tulum palpitarēt: gladio cedēte vere victor
ac triūphator efficitur. Nam ⁊ eodē instāti
vox de celo audita est: vicisti victor beate.
Corpora vō scōrum martyriū iussu cesaris
in pelago proiecta angelis ministrantibus
ad oppositū lit^o enatata deuecta sunt: ⁊ a
xpianis sepulta. Ad quoz tumultū dū puer
eleutheri^o noie xpian^o p̄secutionē fugiēs de
clinasset: oras emisit sp̄m eisdē sc̄tis sepul
tura sociatus. Qui passi sūt. xij. kl. augusti.
De sancto daniēle abbate. Cap. cxxiij.

Daniel

abbas ⁊ prel
byter egypti
us fuit: q̄ duz
maneret i scy
thi cū fratribus suis ieiū
nijs ⁊ orationibus semp in
tentus: venit ad villam que
thementi dicitur: vt opera
manū suarū venderet: de quibus inopib^o
subueniret. Rogatus autē a iuvene in domū
suā descendit: ⁊ pro vxore ipsius: que steri
lis erat orauit: vt deus ei sobolem largiret.
Quāq; mulier post dies modicos cōcepisset
murmurabant emuli: q̄ de abbate: qui in
domo illa fuerat: puella p̄gnans esset: eo
q̄ a viro nunq̄ potuerat grauidari. Quod
audiēs abbas misit ad iuuenem: vt cū vxor
eius peperisset: ipsi nunciare curaret. Nato
itaq; puero vēit Daniel ad domū iuuentis:
fecitq; illū omnibus propinquis ⁊ notis cō
uiniū preparare. Quibus presentibus pue
rū. xv. dierum adductum per deum adura
uit: vt exprimeret patrem suum. Infans au
tē clara lingua iuuenem illum nominauit:
eūq; digito ostendit: ⁊ sic emuli cōfusi sunt.
In alia villa erat homo lathonus nomie
eulogins: q̄ arte sua fideliter laborans: pere
grinos quosq; hospitio suscipiebat: qui dñ

abbatem Daniēlem suscepisset: et eidem fia
deliter ministrasset: orauit pro eo ad dñm
vt auerentur sibi bona tēporalia: ad hoc vt
ille latiora impendere posset. Cui oranti se
nex veneradus apparuit: ⁊ abbatem inter
rogauit: an lathonū in fide sua vellet susci
pere: si forte a bonis operib^o deficeret. Qui
mor pro eo fideiussit: ⁊ p̄ anima sua se deo
rationē redditurus promisit. Post dies mo
dicos dum homo ille lapidem exideret: au
dicens sonum concaui percussio lapide foras
men inuenit: in quo thesaurū multū latentē
repperit. Timens autē ne inuenta sibi ab vr
bis principe tollerentur: constantinopolim
abiit: ⁊ sub iustino impatore collocatis mu
neribus factus est prefectus p̄torū: con
structoq; palatio paupes tradidit obliuio
ni. Quod cum daniel cōperuit: cōster natus
animo cōstātinopolim perrexit: vt homini
loqueretur: sed ab eius familia cesus cum
iniuria expellitur: vnde ⁊ ante crucifixum
orare cepit: vt a fideiussitōe eriperetur. Cui
beata virgo apparuit: ⁊ se pro eo intercessu
ram promisit. Confortatus abbas alexandriā
redijt: cui postea tps apparēs dixit: q̄ a va
dimonio absolūt^o eēt: sed decetero ab hmoi
caueret. Cū autē ad heremū reuerus esset:
post mēses tres iustinus impator moritur: ⁊
iustinianus eius filius coronatur: ⁊ officia
les imperij mutantur. Eulogius a prefectu
ra deponitur: ⁊ de mala administratione e
quisitus omni substantia spoliatur. Reuer
susq; ad villam suam artē primam reperit
⁊ hospitalis: vt prius esse cepit. Ad quem
ueniens abbas: omnia prout contigerant:
enarrauit: illegz in melius vitam mutauit.
Ascendit aliquando Daniel cum discipu
lo in superiorē thebaidam: ⁊ visitatis fra
tribus: ⁊ ab eis reuerenter exceptus: adeo
vt ipsi vestimenta prosternerent: venit ad
cenobiz montaliū: quod dicitur sancti hie
remie. Et dum hospitium quereret: ⁊ vir
gines denegarent: eo q̄ vir claustrum illud
nunq̄ intrasset: audito q̄ abbas Daniel esset
abbatissa illum gratanter suscepit: ⁊ ad re
fectionem vocauit: vbi cum inter alias vi
disset vnam iuxta viam latinarū in terra
iacentem: ⁊ que illa esset quesiuisset: audi
uit: q̄ ebria ⁊ insana erat: ⁊ q̄ quasi semper
sic permanebat: sed pietate dei eam eice
re volebant: vltiq; ei officia imponebant.
Cum ergo sero omnes ad cellas suas iui
sent: abbas in oratione pernoctās vidit illā
surgere: ⁊ cū lachrymis instanter orare: qd
abbatissa ac discipulo ostēdit: eisq; dixit: q̄
p̄ sp̄m illā sp̄ tale fuisse cognouerāt: ⁊ p̄p̄
eā solā ad monasteriū ipm venerat: q̄ buili
tatis causa se amētē ac ebriam fingebar:
vt omnibus contemptū haberetur. Dum

De sanctis in mēse iulii occurrētibus. Fo. clviii.

ergo abbatissa et hoc mīnūtū cōpūta esset: et mane oīa sororū retulisset dū uellet ab ea ueniā petere: ipsam necubi inuenerūt: sed ianuas cenobii apras cōspexerūt: cedulāq; foribus affixā in qua scriptū erat: quicquid in uos peccauit peite: et i rō valete. Sicq; oēs abbatī danieli de cōmissis in sanctā uirginē ueniā postularūt. Ipse q; ad cellam suā rediit: et sanctitate perfectus in pace quieuit, xij. kal. augusti. Nec in uitis patrum.

De sancta maria magdalena. Cap. cxliij.

Maria mag

dalena a Magdalo castro cognominata clarissimis natalib; exorta patre Syro: matre Eucharīa cū fratre suo lazaro: et sorore martha. mag

dalum castellū: quod est secundo miliario a genasareth: et bethaniā q̄ ē iuxta hierl'm: magnā hierosolymoz partē possidebat: ita ut maria magdalu a quo nūcupata est magdalena: et lazarus partez vrbis hierusalem: et martha bethaniā inter se diuisissent. Cū autē hec diuitijs abundaret: quia rerū abūdatiā voluptas comes sequitur: q̄to magis pulchritudine splenduit tanto corpus suum voluptati subtrauit vnde iam noie proprio perditō peccatū dicebatur. Cūq; christus in domo symonis leprosi recubere cognouit ad eū accessit: lachrymisq; pedes eius rigauit et capillis extersit: ac unguēto peruntit: et in tēpore gratie prima solēntiā perfecit: vnde et dñs oīa ei peccata dimisit. Hec est illa cui xps tanta beneficia contulit et tam marīma signa dilectionis ostēdit. Nam ab ea. viij. demonia. i. inuēsa vicia expulit: in suo eā amore totaliter accendit: familiarissimā sibi cōstituit: eā semp dulciter excusauit: videlicet apud phariseum: qui dicebat eā immundā: apud scro: que dicebat eam ociosam: et apud iudam qui dicebat eā prodigam. Cuius dilectiōe quadriduamum fratrem suscitauit: cuius amore marthā a fluxu sanguinis liberauit. Hec ad pedes dñi sedēs eius verba audiuit: dñi caput perinxit: iuxta crucē in passione xpi stetit: unguenta parans eius corpus unguere voluit: a monumento quoq; discipulis recedētibus non recessit: cui xps resurgēs primo apparuit: et apostoloz apostolicam fecit. Post ascensionē igit dñi anno. xliij. post stephani lapidationē et discipulozū dispersionē de qua habetur act. viij. iudei magdalēnā cū pluribus xpianis rapientes. Inter quos erat beatus maximus vnus ex. lxxij. discipulis: cui a beato petro ipsa magdalena fuerat specia-

liter commendata. Lazarus frater eius: et martha soror eius: atq; marcella marthe pe dissequa: necnō bēns cedoni? q̄ fuerat cec? a natiuitate quem dñs illuminauerat: et alij plures: oēs istos nauī ipositos et pelago sine remo vel remige expositos ut in pōto necarent a iudce fimbis ppulerūt. Qui deo duce massiliā appulerūt: vbi cū nemo illos reciperet sub porticu cuiusdam tēpli morabant. Cū autē populus ad phanū cōflueret: ut idolis immolaret: maria magdalena vultu iocūdo linguaq; disertā cepit xpm cōstātissime predicare: et plebē a cultura demonū reuocare. vnde multi admirātes corporis spēm et lingue faciendā cōuersi sunt. Principi etiā puencie cū vxore ad sacrificia accedēt: ut plem a dijs ipetraret magdalena deoz imolationes dissuasit: et xpm illis annunciauit. Interea appuit magdalena p visuz cōiugis principis: eaq; de crudelitate redarguit eo q̄ abūdans delictis seruos dei fame et frigore mori pmitteret: addēs ei minas nisi vrbū induceret: ut eoz inopiā subleuaret. Cū his admonita facere neglexisset: tertia vice magdalena p visionē vtriq; cōiugis apparuit: et vultu igneo terribiles minas iuravit: nisi festināter scis viris de victu et hospitio pvideret. Cūq; ambo euigilātes tuo somnia retulissent: exterriti continuo scōs discipulos hospitio: receperūt: eisq; de necessarijs pviderūt. Post hec cū princeps ple careret: mariā rogauit ut sibi filiū a deo suo ipetraret: pmittēs in xpm cū cōiuge credere: si hoc ei obtinere posset. Tunc magdalena p eis orauit: et post dies modicos matrona illa concepit. Cūq; princeps ad beatū petrū vidēdū romā pficisci dispo- neret: nauisq; parata eū mulier iam tumēte utero seq̄ veller: vir ei? quis dudū remittēs instātia cōiugis deuict? assēsū pbuit et nauē cū familia et vxore ascendit: quoz hūeris maria ad eoz tutelā signū crucis iposuit. Cui princeps ciuitatis et dom? custodia cōmēdauit. Postq̄ aut flate vēro pspero die itegro nauigassent: subito tēpestatas in mari exorūt: et itumescēte pcella dolore pturēdi mulier angustiat. Que iter psuras pelagi filiū perit et cōtinuo expirauit. Cū igit ifans va- giens māmilla solatia q̄reret et pater nec vbi matrē sepeliret locū haberet: nec vnde infantulū aleret puidere posset: lachrymabilr lamētabat: et de magdalena plurimū p̄re- bat: eo q̄ ipsi? cā tāta incurrisse mala vide- bat. Naute aut clamabāt: ut corp? i mare p- iiceret. Cūq; pegrin? istāter exoraret ut ali- quātulū substineret: si forte mlier aliq̄ detē- ta extasi respiraret: ut saltē nato puero vbe- ra pberet: ecce nō pcul a nauē collis appuit virq; princeps a nautis p̄tib? et p̄cio: ut illuc